

Felszabadító önmunkálkodás

A lelki és spirituális élet kibontakozása

A 20. század első felében megeső történések, mint például a két világháború, alapjaiban tépázta meg a hitet és a tudomány terjedésével egyre inkább elterjedt az ateizmus, illetve a materializmus korszellemé. Ennek hatására szűk csoportok tevékenykedtek azon, hogy lelki életüket megőrizzék, ezért önfejlesztésbe kezdtek. Ebbe a körbe tartozott Bodnár László és felesége, Edit, akik az evangéliumi spiritizmus szószólói lettek. Tevékenységük összességében a szellemi irányítások, az erkölcsi tanítások és a pszichés képességek egyvelegére irányult.

A spiritizmusnak két irányzata volt: a tudományos kísérleti és az etikai-erkölcsi, ami az evangélikus irodalomból inspirálódott. Mindkettő alkalmazott médiumokat és érzékeny embereket, akik kapcsolatba léptek a túlvilági szellemekkel. László és Edit munkássága alapjaiban erkölcsi és lelki útmutatásokról szól; mindazonáltal kis közösségükkel megtapasztalták a telepátiát vagy a távollátást, amivel a tudósok gyakran kísérleteztek. Bár nem jelentették ki, hogy médiumok lettek volna, de

erős a gyanú, hogy előfordultak ilyesféle megélesek. Ugyanis ezekről csak olyanok írhatnak ekkora átéléssel, akik megtapasztalták azokat.

Sorsszerű találkozások

Osvát Edit (1890-1980) első férje Bálint Aladár (1881-1924) író és kritikus volt, aki a Népszabadság nevű napilapban tette közzé gondolatait. Második férje Bodnár László (1896-1985) pedagógus és filozófus, aki a szentírás alapú neveléstudományt népszerűsítette. Megszervezte a Szeretet

Szövetséget, ami egy misztikus alapokon nyugvó szellemi egyesület volt. Edit asszony fiatalkorától kezdve hitt a spiritizmusban és a szellemi tanokban. Eszerint fogta fel a világot és próbált mindazokon segíteni, akiken csak lehetett. Aladár férjének halálát különös jelenségek kísérték: maguktól repedeztek meg a háztartási tárgyak és elhunytá után többször jelentkezett a túlvilágról az özvegynek. Évek teltek el és egy napon Edit és barátnője ellátogattak a budapesti Szeretet Otthon

Jótékonyági Egyesület összejövetelére. Az ominózus estén Bodnár László tartott előadást és Edit úgy érezte, hogy végre „hazaérkezett” a saját közösségébe; egyúttal a két fél összeismerkedett egymással. Az ismeretségből később házasság lett, ám Edit a könyveit Bálint Aladárné néven publikálta, mert attól félt, hogy a háború időszakában a kitelepítéssel külön kerülnek férjével és hű akart maradni első házastársának nevéhez. Tehát Bodnár Lászlóval megtörtént a frigy és ő a névváltoztatással kapcsolatos problémákat teljesen megértette. Hű társa volt a nőnek és évtizedeken keresztül bontogatták egymás szárnyait. László és Edit néhány ember bevonásával egy spirituális kört alkottak, amelynek célja a lelki önfejlesztés volt és ezen ismeretek integrálása a hétköznapi életbe.

Editnek két könyve jelent meg: *A szellemi kibontakozás útja* (1940), majd a *Felszabadító önmunkálkodás* (1942). László 1929-től publikált köteteket, mint például a *Spiritizmus bírálata* (1930), *Távolbaézés és a távolbahatás* (1933), *A szellemi kibontakozás útja* (1940) vagy az *Evangéliumi társadalom* (1947). Műveit lehetetlen felsorolni, mert több mint húszról van szó és számos kézírata fennmaradt az utókor számára. A házaspár műveiből és tanításaiból fogunk most csemegézni, amelyek bemutatják kísérleteiket, tapasztalataikat és megértésüket a transzcendens világ felé.

Spirituális megélesek

A házaspár egyik gyakori tapasztalata volt az érzékeny túli távérzékelés, ami fokozatosan fejlődött bennük a lelki munka során. A *távolbaézés* és a *távolbahatás* azoknál alakul ki, akik már el tudnak kapcsolódni a külvilágtól, képesek egészen elmélyedni önmagukba, mert megtisztultak a kódos érzésektől és mindennél

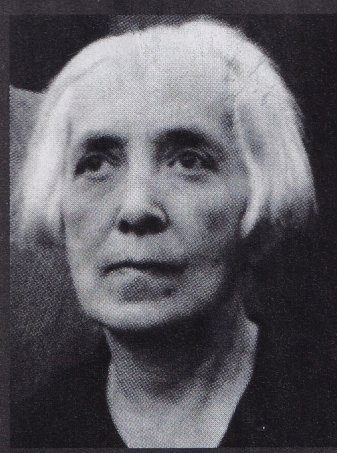

inkább vágyódnak a mennyei paradicsom után. Meghitt, bensőséges viszonyban élnek az égiekkel és átveszik azok meleg, szeretetteljes ihletésüket.

A kiegyensúlyozott szellemű, megigazult egyének távolbaérzése és távolbahatása összefügg a lelkiállapotukkal. Minél mélyebben nyúlnak érzéseik a transzcendens világba és szabadulnak az anyag vonzásától, annál jobban érzik a távolból érkező hatásokat. A belső elmélyedésnek fokozatos kiépítése nyomán a lélek feloldódik, azok a szoros kapcsolatok, amelyek a szellemet a lélek közvetítésével a testhez fűzik meglazulnak. Ebben az emelkedett állapotban az illetők tetszés szerinti távol-ságra küldhetik át érzéseiket és gondolataikat. A sugalmazott vagy felfogó érzékenysége fokozódik, ha belső harmóniába kerül az átadóval. Minél többet gyakorlunk, annál rutinosabb és sikeresebb lesz a kísérlet. A természeti erőkkal történő érzelmi egybeforrás termékenyítőleg hat az isteni teremtés emberben megnyilatkozó adottságaira és annak lefolyására, illetve végbemenetelére. A napsugár, a tavaszi szellő és a nyári vihar, a patak csobogása és az áradat dübörgése, a levél zizegése, a villám harsogása lassan-lassan előhívja a bennünk szunnyadó életerőket.

Ezek az átéléseink kapcsolatba hozzák az éber tudatunkat évezredek tudattalan emlékeivel. A természetben a játékos, könnyed, szelíd érzelmeink jutnak szóhoz. A legtisztább valónk kel életre a szabadban, ezért vágyódnak a mezőre. Tehát az intuitív hajlam fejlesztésének az egyik további módja a természeti erővel történő benső kontaktus kiépítése. Az intuitív szellem nem irtózik a villámlástól, nem találja csúnyának a borús-esős időt, nem mondja kiállhatatlannak a ködöt vagy a szelet. Minél szellemibb valaki annál jobban lát az élet lényegébe és annál hiánytalanabban kapcsolódik az égiekhez. A lényeglátás zavartalan működésének előfeltétele a belső összeszedettség, lelki békén nyugvó emelkedettség. Úgy szellemünk belső érzékei, mint a szellemvilág ajándékai megelevenednek bennünk, mihelyt lehetőségessé tesszük

megjelenésüket, illetőleg alkalmassá válunk az elfogadásukra.

Lelki élet a hétköznapiakban

A szabadság elsősorban nem a társadalmi állapotok függvénye, nem külső tényezők határozzák meg, hanem tulajdon belvilágunk. A bennünk élő harmóniának a foka határozza meg szabadságunk mértékét. A gondolat bölcs irányítása mellett nyomd el alantas vágyaidat és gondozd nemes érzéseidet. Ezek megfertőzhetik és elzárhatják intuíció forrásunkat. Reggel önmagunk megkeresésére, építésére, gyógyítására szólít fel Isten, este a számonkérésre, az átértékelésre és az újabb előkészülésre kínál pihenőt. Önmagunk mellett nem rohanhatunk el. Ha álmodtunk, úgy mindenekelőtt jegyezzük meg és boncoljuk fel álmainkat. Az álmok analízisével kezdődik a szellemi életre törekvő ember élete, hiszen gyakran útmutatásul szolgálnak.

Ha aggódunk és a félelem elhatalmasodik felettünk, legyünk résen. Alattomos ellenséggel állunk szemben, ami egyúttal gyáva, ezért kelti bennünk a félelemérzést. Önmagát tükrözi. Nézzünk tehát szembe vele. Az önszemlélet feltétlenül célhoz vezet. Vagyis vizsgáljuk meg az érzést magát. Figyeljük meg, hogyan él bennünk. Ha összehasonlítjuk a múltbéli félelmeinkkel és beillesztjük az örökkévalóságba, akkor teljesen megtörik.

Aztán van a szellemünknek

egy gyötrőbb állapota, amikor közönyösekké leszünk. Tegnap még örülni tudtunk a szépnek, hogy mindenért érdemes küzdeni, de mára minden elvesztette a jelentőségét. Nincs színe az életnek, az emberi akarás, szándék és cél értelmetlen. Intuitív szellemek hatalmas tisztulása, égi fürdője ez az állapot. A lényeglátás kibontakozásának egyik jellegzetes fázisa, amely után megnő az élet jelentősége és kitér a látóhatár. Egyetemes szempontból ítéld meg ezután mindent.

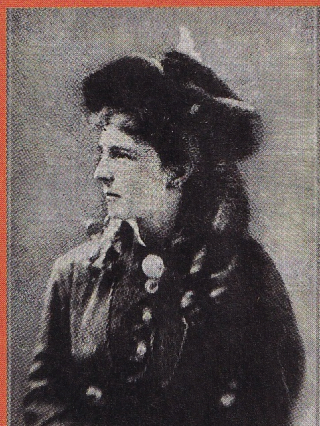
Most, hogy végig szenvedte mit jelent Isten nélkül élni, barátok nélkül lenni, nem lát célt, most tanulja meg igazán szeretni az Istent. Vagyis ez a vezeklésszerű gyötrődés a szellem felszabadulásához vezet. Ott a helyed, ahol isteni eszmékért fognak kezét a testvérek, közös szolgálatban, erőfeszítésed közepette tágul szélessé látókörod. Az összhangra, a felsőbbrendű életre törekvők között tanuld meg, hogy csak a számtalan apró részlet harmonikus egybeszővődéséből alakulhat ki köztünk bensőségteljes élet. Nem veszel el apró pártharcok zűrzavarában, mindenkit szeretsz. Megérted a balgát, az okoskodót, az önhitt embert és elcsitulnak szíved vad zajai.

Aki áthangolja életét a tiszta alázatra és nemes egyszerűségre, azt a Földön égi hatalmasságok látogatják meg és időznek lelkük szellős, terhektől mentes hajlékában. Vagy váratlanul magukhoz emelik, és békéjük szelídségében időzve hozzák magukkal a részekre nem aprózható egység bölcsességét, és tanítanak a lélek békéjére. Szent tisztaságukban megpihenve, gondolat nélküli, szavakon túli imádságban merülnek bele a mindenhez tartozás kötelékébe. A belső magatartás minden árnyalata fontos és építi a hidat, amelyen a tiszta szellemű emberek összekapcsolják az embert az éggel.

MISKOLCI LÁSZLÓ

Erkölcsei médiumok

Számos médium a jobb életet akarta megteremtteni a világunkban. Olyanok, mint Vay Adelma grófnő, aki a szegény embert is gyógyította; vagy mint Eszter médium, aki barátait jó tanácsokkal látta el, mind-mind arra törekedtek, hogy egy szebb és egységesebb társadalomban éljünk. Ezek a folyamatok felkészítették az embert a halálra és hitük szerint a mennyei megboldogulásra is. A fizikai életben

történet cselekvések helyessége vagy helytelensége nagyban befolyásolja azt, hogy mi lesz velünk a halál után.